

Publicerad 2011-09-23 11:03 av Yrre

Epic.

Hållen i en hand, brunt, blött. Endast svagt skiftande av bortglömd färg längs ådrorna. Vilande, döende.
Struken med ett kallt finger, ihåg kommen,

med en handrörelse så dalar det lite vingligt av vinden,

för att helt och hållet försvinna, begravd bland alla andra på marken.

Jag önskar du fått lite sol.

Att du fått brinna i solsken, spraka, förundra men, livet är inte alltid så.

ibland är det blött, kallt, förtvivlat. Sparsmakat.

Jag får vara min egen sol.

min egen resa till regnbågar och jag

får vända vinden ryggen och regnen och låta min själ spraka

som ett norrskensspel om vintern.

Sedan kommer det varma till mig och jag ska brista,

gro, blomma

och dö igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten